

[A. C. Normann.]

ligt og naturligt, at man, nu da man ophæver reglen om, at privatpersoner og dødsboer må fradrage den betalte skat, i konsekvens heraf også gennemfører ordningen for aktieselskabers vedkommende. Vi kan altså for så vidt godkende lovforslagets hovedtendens.

Jeg vil gerne tage forbehold med hensyn til § 1, nr. 3, spørgsmålet om at fradrage skatter, der er betalt i udlandet, indtil vi får nærmere redegjort i udvalget for virkningerne heraf, som jeg ikke i øjeblikket kan overse. Men så vil jeg gerne understrege over for den højtærede finansminister, at jeg tror, det vil være rigtigt for at undgå en følelse af uret og diskriminering og også en diskussion om erhvervsfjendtlighed, at man her søger at gennemføre tilsvarende lempelsesregler, som kommer til at gælde for personer, der har betalt en høj skat i året forud for fradragsrettens bortfald; jeg tror, det vil være klogt, det vil i alt fald blive følt som en retfærdighedshandling, at man gennemfører det samme princip for aktieselskabernes vedkommende.

Niels Westerby: Det foreliggende lovforslag er jo en konsekvensændring for aktieselskabers vedkommende af, at man ophæver skattefradragsreglen, og så vidt vi kan skønne, svarer de procentsatser, som finansministeren er kommet frem til, ret nøje til det rent faktisk gældende under den nuværende retstilstand, hvor man har skattefradragsreglen.

Kun to bemærkninger. Jeg tror, det vil være rigtigt at anerkende, at skat betalt i udlandet er en driftsudgift; det forekommer mig, at hvis man ikke gør det, men først lader selskaberne betale skat i udlandet og så ser bort fra denne skat og beskatter selskabet her, er der i virkeligheden måske nok tale om en form for dobbelt beskatning, og det kan vel ikke være rigtigt. Jeg vil altså anbefale, at man i folketingsudvalget ser dette meget nøje efter i sømmene for at se, om man ikke her begår noget, der ikke er hensigtsmæssigt og rigtigt og rimeligt over for selskaberne. Man bør nok betragte skat betalt i udlandet som en driftsudgift.

For det andet: det er rigtigt, hvad hr. Ib Thyregod sagde, at erhvervslivet i høj grad føler sig trængt af udviklingen — det

samme gælder jo for beskæftigelsens vedkommende — og derfor trænger erhvervslivet til at føle, at regeringen er erhvervsvenlig.

Vi vil senere få lejlighed til at vende tilbage til mange af de spørgsmål, som hr. Ib Thyregod rejste, og hvor jeg i det væsentligste var enig med ham, men jeg ville da tro, at der var kommet noget nyttigt ud af det, hvis finansministeren i dag i folketinget kunne erklære, at der ikke på denne side af et folketingsvalg af regeringen vil blive taget noget skridt til at stramme aktieselskabsbeskatningen ud over det, der ligger her. Det ville være værdifuldt. Jeg har da fantasi nok til at forestille mig, at der kan opstå mange mærkelige situationer regeringspartiet og SF imellem, hvor det kan tænkes, at regeringen vil have SF med til noget, og SF så måske pludselig forlanger en skærpelse af aktieselskabsbeskatningen. Der kan tænkes mange mærkelige ting, så kroget, som situationen er rent politisk. Derfor tror jeg, at finansministeren vil give tryghed og ro for denne vigtige del af erhvervslivet, hvis han vil erklære, at på denne side af et folketingsvalg bliver der ikke foretaget nogen stramning af aktieselskabsbeskatningen ud over det, der står i det foreliggende lovforslag, og at de grundtanker, der er i det, vil blive bibeholdt.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg har forstået, at der er almindelig tilslutning til det lovforslag, jeg har fremsat, om selve dette, at man ændrer skatteberegningen, og det er jo det vigtigste i dette lovforslag.

Nu er det jo mærkeligt at skulle blive foreholdt her, at man ikke er erhvervsvenlig, i samme stund man netop troede, man var det ved at ændre disse regler på en sådan måde, at man helt fulgte det princip ikke at belaste selskaberne, men nu er man altså, forstår jeg, erhvervsfjendtlig, hvis man ikke derudover møder frem i folketinget med særlige lettelser til erhvervslivet. Det er altså dér, vi er kommet hen, at man er erhvervsfjendtlig, hvis man her ikke møder med forslag om yderligere lempelser. En sådan fortolkning kan jeg selvfølgelig ikke godtage. Jeg troede faktisk, at her havde jeg vist mig fra den venlige side; der har jo adskillige gange